Debreczen. 1892. XIX. évfolyam 19. sz. Szombat Január 23.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr, egy hóra 1 forint.
Megjelenik mindennap. vasárnap kivételével.

Főszerkesztő és kiadó laptulajdonos: Vértesi Arnold.
Felelős szerkesztő: Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchényi-uteza 1761. sz. Kunz József ur kereskedésével szemben.
Hird tések a legmérsékeltebb árszámitás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Aki haragszik . . . .

Debreczen, Jan. 22.

(V. Gy.) Annak tudvalevőleg soha sincsen igaza. Es a függetlenek ugy látszik nagyon haragszanak, mert máskép pártlapjaik nem irnának olyan hangon, mint a mikor is irt egy vidéki függetlenségi lap, (nem akarunk rá újjal mutatni). „Hogy verődik össze a többség?“ czimű czikkébe.

Ahelyett, hogy véleményt nyilvánitanánk a czikk stylusa felett, vagy elismerésünket fejeznők ki magas irodalmi szinvonalon álló fejtegetéseiért — egyszerüen izlelitőül közöljük a költői hangu bevezetést, mely szól a következőképen:

A kormánypárti kortes-apparátus javában működik: van bor, sör és pálinka bőven a kormánypárt kasszájából annak a rémitő sok gazembernek a számára akik eladják megukat. De a dobzódással szemben fog állani a lelkesedés, az önzéssel szemben oda áll a hazafiság. — Aztán meg mi sem könnyebb, mint leleplezni a kormánypárt hazugságait.

Pedig hát, hogy az igazságnak mekkora ereje rejlik ezekben a szavakban, hát egyszerüen bizonyitja az, hogy a következőképen is variálható:

Az ellenzéki kortes apparatus javában működik: van bor, sör és pálinka bőven az ellenzékiek kasszájából annak a rémitő sok gazembernek a számára. akik eladják magukat. De a dobzódással szemben fog állani a lelkesedér, az önzéssel szemben oda áll a hazafiság. Aztán még mi sem könnyebb mint leleplezni az ellenzéki hazugságokat.

Csak egy könnyebb van, ilyen modorban czikkeket irni! Természetesen lehetnek müvelt lelkü emberek akiknek ez lenne a legnehezebb dolog.

No dehát hagyjuk ezt. Mindenki ugy beszélhet ahogy neki jól esik. Es elvégre vannak eszkimók is akik sohasem ettek egyebet halzsirnál, és azt tartják, hogy ez a világon a legjobb étel. De gustibus non est disputandum.

Most csak arra a kérdésre akarunk válaszolni amit az a fenntisztelt czikk feltett, tudniillik, hogy mit tett a mi pártunk a multban? Nem azért válaszolunk mintha ilyen hangú czikk egyáltalán választ érdemelne, hanem egyszerüen azért mert jól esik az embernek néha önérzettel viszszatekinteni s tisztességgel megfutott pályára.

Létesitettünk olyan kereskedelmi szerződéseket a külföldi államokkal, amelyek következményekép a magyar ipar és kereskedelem fejlődését megkötő bilincsek lehullottak, s a mezőgazdaság szárnyakat kapott. A jogszolgáltatás megindult nagy reformjának egyik kiemelkedő mozzanata a táblák deczentralizációja részben meggyorsitotta a jogszolgáltatást részben a vidéki városokba uj életet uj vért öntött. Uj állami kórházakat, kisdedóvókat népiskolákat emelt kormádyunk humanisztikus szelleme, s munkásvédő törvényeket hozott, — javultak közegészségi viszonyaink, emekedett a közjólét s épennek kifolyásaként mint a népszámlálási adatok bizonyitják szaporodott a magyar faj.

Közgazdasági előhaladásunk pedig a legkézzelfoghatóbb; a vasutvonalak szaporodtak, s egész Európa csodálatát kiérdemlőleg behoztuk a zónarendszert, melylyel eddig nem is remélt eredményeket értünk el. Pénzügyeink teljesen rendezve vannak — s a valuta rendezése is csak rövid idő kérdése. Allami háztartásunk mérlegéből eltünt a deficzit; a nemzetiségi izgatók elhallgattak, s államunk tekintélye ugy bennt mint kinnt folytonosan növekedőben van, s a külföld előtt kezd igazi hatalmasságként szerepelni s Európa külügyeire lényeges befolyást gyakorolni.

Es ezeket az eredményeket csak az nem latja a kinek nagy dühében elfutotta a vér a szemét vagy nem akar látni semmit.

Szól még az a czikk arról is, hogy a zsidóság, hogy meri akadályozni az ő

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Százados pletykák.

II.

Hal er uram bölcse ége.

Tudós, okos, bölcs Haller István uramról, a hármas história szerzőjéről, a ki „kulcs alatt“ is vala egykor Fogaras várában Teleki uramnak miatta, vagyok elmondandó valamelyes igaz dolgot.

A debreczeniek emlékezhetnek rá, hogy abban az időben a török el-látogatott hozzánk, sőt azt is megtette, hogy itt maradt.

Igy marada Váradon egy gavallér basa a kit nevezének három néven, Achmed-Ali-Bendernek.

Gavallér volt. Szerette a pénzt, meg az asszonyt. Az elsőt élvezni, a mást elszeretni, ha a másé volt, megunni, ha az övé volt már. —

Váradon ma is van egy zsidó család melynek minden egyes tagja kovács s dátálódik az a különös passiójuk az Achmed idejéből. Ugyanis egy zsidónak szép, fiatal, tüzes felesége volt, a ki igen megtetszett a basának s mert elraboloi nem akarta, — nem is volt tanácsos, mivel a szultánt épen akkor olyan szeszély szálita meg, hogy a melyik a tisztjei közül a más feleségére vetette a szemét, biztos lehetett a zsinór felől, lett légyen a sértett fél bár csak gyaur — megpróbálta meghóditani.

Ment is a dolog, ment annyira, hogy a szép hebroni rózsató rendez voust adott Achmednek. (Egy kicsit elbotorkáltam Haller János uramtól, de ez is a dologhoz tartozik, épen id jében fogunk visszatérni hozzá.) — Tehát légyottot adott. Achmed Ali-Bender, Nagyvárad gavallér basája tele szivvel suhant a holdas alkonyatban a találka helyére. Csakhogy a menyecske rászedte, nem ő várt rá, hanem három bátyja, a kik kalapácsokkal fegyverkezve helyben hagyták a vitéz urat.

Ez a körülmény arra birta Achmedet, hogy nehány napra elhagyja Váradot s kiránduljon vadászni a Szilágyságba. (Csak türelem, menten Haller uramnál leszünk.)

Igen jól telhetett az ideje, nagy tulságos vadbő ég volt akkor a Szilágyságban, mert odamaradt három hétig, és soha se talált a birtokos urakhoz, hanem mindig visszatért egy jobbágytelekre, a Meszes aljára, ez volt a fő had szállása. Ennek a teleknek volt a tulajdonosa Haller János, (na, ugy-e megis kezdtünk,) Gerebenes és Kezellő Szent Pal ura, hites ura Erdély legjobb lelkü asszonyának, Kornis Katának.

Benne lakott pedig ebben a telekben Ávrám Juhon Sztup, egy csendes vérü, öreg oláh jobbágy, fiatal feleségével, a szép Anicával. (Most mindjárt kisül az Achmed praktikája ugy-e? Ne higyjék.) Az Anicza szép asszony volt és fiatal, alig tizenhat esztendős, Achmed se volt tul a negyedfél X-en, mig az öreg jobbágy, az Anicza férje, taposta már a hetvendik esztendőt.

Mi sem természetesebb tehát, mint az, hogy Achmed meg a szép fiatal asszony megtetszettek egymásnak, mikor Achmed egy szép piros hajualban lóra ült, hogy hazatérjen Váradra, a szép Anicza minden bevezetés nélkül, (ez uttal) elébe telepedett a nyeregbe.

Achmednek tetszett a jux, elvitte magával a szép asszonyt.

Az öreg paraszt pedig, mikor kisült, hogy az asszony megugrott, fölszedte a sátorfát és elment panaszra, nem a gazdájához, hanem a gazdája feleségéhez.

Jó prókátorra talált. Haller János uram hiába szedte össze minden bölcseségét, hogy igy-ugy amugy, nem érdemes egy megszökött asszony után busulni, meg aztán nem is tanácsos kikötni a váradi basával, mert megeshetik, hogy az ember a héttoronyban eszi meg a karácsonyi kalácsot — mi d nem használt semmit.

A paraszt sirt, Hallerné kontrázott mel-

győzelműket? Persze, hogy hogy meri. Nem, hogy hálás lenne azokért az antiszemitikus izgatásokért amit ez a szabadság, egyenlőség s testvériség felséges eszméit hirdető de meg nem értő párt — müvelt ellenök — s müvel még folyton, amint ezt a legutóbbi „heczcz“ is megmutatta, mikor Kassán beverték a zsidó templom ablakait!

Csakugyan nem szép a zsidóktól, hogy nem támogatják azokat az ellenzéki pártokat. melyeknek kortes programmjába most is fel van véve a felekezeti izgatás.

Hanem azért annak a kedves cziknek a vége mégis igazat szóll.

Hogy is mondja csak:

A helyzet az, hogy Magyarországot a történelmi időkben nyilt csatában verte meg olykor a vitéz ellenség, most azonban saját fiai verik agyon ezt az országot, öntudatlanul, részeg állapotban!

Azaz, hogy csak vernék, ha engednők!

Belföld.

A zsidófelekezet egyenjogositása Gróf Csiky Albin közoktatásügyi miniszter, aki tegnapelőtt a temesvári tanintézeteket látogatta meg (hát Debreczennek mikor lesz szerencséje már egy kultusz miniszterhez?) az előtte tisztelgő zsidó hitközség küldöttsége előtt a zsidók recepciójáról figyelemre méltó nyilatkozatot tett. kijelentette ugyanis a miniszter, hogy a zsidók intelligenciájuk, tehetségük által társadalmi téren maguk teremtettek előfeltételeket, a melyek alapján egyházuk egyenjogositásának törvénybe iktatását, a mi kü önben csak formaság megkövetelhetik, Minden szabadelvü hazafi, a kikhez a miniszter is tartozik egyetért ebbeli törekvéseik első a saját hatáskörében is kész azokat támogatni.

Választási mozgalmak.

A választások határideje. A választási határidő most már mind a 413 kerületre nézve ki van tüzve. Az első napon, január 28 án, 345 kerület választ, (köztük Debreczen város és Hajduvármegye 3—3 kerülete;) 29-én 30 kerület, 30 án 12 kerület, 31 én 2 kerület, február 1-én 13 kerület, 2-án 6 kerület (ezek között H.-Böszörmény város), 4-én 4 kerület, és 6-án 1 kerület.

Aponyi Pozsonyban A „nemzeti“ párt vezére gróf Apponyi szerdán Kaas Ivor báróval együtt a pózsonyiaknak szerezte meg azt az élvezetet, hogy támadta a kormányt, többséget, mindenekfelett pedig Szilágyi Dezső személyét. Végül forma szerint felhivta Szilágyi Dezsőt, jelenjék meg jövő szerdán Pozsonyban, a városházán tartandó szónoklati párviadalra.

Nagy-Kállóban Csajkos Gyula függetlenségi jelölt kilátásait egy harmadik jelölt rontja Kállai Ferencz megyei főszámvevő, aki szintén szélsőbali programmal lépett fel. A szabadelvü párt rendületlenül és a siker reménységével csoportosul Szemere György körül.

Margittán a függetlenségi párt jelöltje Ertsey Jenő volt főszolgabiró visszalépett s helyette Vári Szabó Béla bihari körorvos lépett fel szintén függetlenségi progrnmmai. A szabadelvüpárt jelöltje a volt képviselő Buranyi Ödön.

Szabadság, egyenlőség és testvériség nevében! Székesfehérvárott Károlyi Gábor párti legények egy kávéházban belékötöttek nehány szabadelvüpárti földmivesbe. Egy Zombai György nevü hires verekedő legény, késsel rárohant a kormánypárti Fekete Józsefre, akin hét szurást ejtett, kettőt életveszélyest. A segitségére jövő öccsét Fekete Imrét szintén háromszor megszurta. — A hires Lukács Gyula híveitől telt ki az a másik jellemző eljárás, hogy Nagy Gyulát a ráczalmási kerület szabadelvüparti jelöltjét minden községben igyekeztek megakadályozni programmbeszédének elmondásában.

Oláhok gyülése Nagy-Szebenben. A románok Nagy Szebenben gyülést tartottak a képviselőválasztásokkal szemben követendő magatartásukat illetőleg. Biharmegyéből is többen vettek részt. A Mocsonyi Sándor vezetése alatt álló mérsékelteket a tulzók leszavazták s a hirhedt Lukács László inditványára elfogadták a passivitást s azt az irditványt, hogy az oláhság sérelmeit memorandum alakjában vigyék a trón elé, mert a Habsburgok és a monarhia érdeke egy az oláhság érdekeivel. A memorandum megszerkesztésére 25 tagu bizottságot választottak. Lukács László természetesen megint rágalmazta a magyar nemzetet.

H.-Dorogh, 1892. Január 22.

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Debreczen“ naponként megjelenő lap 13 ik számában — „Kétkortes nóta“ — czim alatt Dorog város választó polgárai „dorogi muszka, olajos muszka“ gunynévvel lettek illetve.

Kötelességemnek tartom ez ellen felszólalni, mert mi Olajos muszkák nem vagyunk, magyar érzelemben, s kedves hazánk iránti szeretetben és ragaszkodásban állunk ott — ha magasabban nem — mint a magát megnevezni sem merő gyáva Paulusocska, ki ha a történelemben csak egy kis jártassággal is birna, tudhatná, hogy az általa olajos muszkának czimzett választó polgárok egytől egyig mind annyian a dicső emlékü Bocskay István erdélyi fejedelemtől nyerték szabadságukat, s nemességüket, a mit bizonyára nem azért adott meg Bocskay mintha a magyar hazának ellenségei lettek volna, hanem igenis azért, mert hazánk szabadsága, s függetlenségéért véröket és életöket áldozták, éppen ugy mint az általa dicsőitett függetlenségi elvet valló választó polgárok, mit megmutatott mindenkor, legközelebb az 1848/49-iki szabadság harczban is, midőn 10 tiszt, számos altiszt s közharczossal lépett ki a küzdtérre s helyeiket ugy állották meg, mint különbül senki.

Politikai elvünk miként gyakorlására senkitől utasitást nem nyertünk! jelöltünk Ferenczy Elek mellé önként sorakoztunk, s mert szeretjük őt, lelkünkből támogatjuk, s igy multakban is folytonosan követett politikai meggyőződésünk s elvünktől Paulus dühös czikke nem rettent vissza; az ily jellemtelen s nem igaz magyaremberhez illő támadás közöttünk zavart s párt megszakadást előidézni soha nem fog; erről biztositja Paulus-zt

Nagy Miklós
a dorogi szabadelvüpárt elnöke.

Szélbali programmbeszéd Hadházon. Hadházról irják lapunknak: Kovács József a Budapestről közénk importált szélbali képviselőjelölt f. hó 21-én boldogitott minket programmbeszédével. Miként Horog uramtól láttam a debreczeni nagy vásárban épen ugy czintányérral csődítettek puklikumot a fogadtatásához. Kora reggel lovas legény nyargalta be a várost, trombita szóval verve föl városunk nyugalmát. Gyült is a publikum, olyan, amilyent lármával, sippal, dobbal lehet összecsődíteni. Mondanom sem kell, hogy a „szeretett polgártársaim“ legnagyobb része gyerekből állott. A lovas bandériumot nehány szál legényke alkotta. Az állomásnál noha a pártelnök is ott volt, Simon Károly tanitó üdvözölte a megváltót, lelkesen buzditván az „ó-nép“-et, hogy polgártársaim verjük le a kormányt... de nem bottal, hanem csak voksokkal,“ már t. i. azok, akiknek votumok van. A programmbeszédet a községházán mondotta el Kovács József, de csak a nem választó közönség éljenezte. Délben nagy ebéd volt a pártelnöknél. Délu. trombita harsogás közt kocsizott át a képviselő jelölt a szomszédos Téglásra, ahol alig találkozik nehány szavavazati joggal is biró hive. Mikor Hadházra visszatért, annyira kigyult a lelkesedés, hogy a banderisták nyeregbe emelték a „Szenyes“-hez czimzett korcsma pinczér-leányát s ilyen épület s látománynyal kedveskedve a tisztelt jelölt urnak, kisérték vissza a pártelnök lakására.

H. Böszörményben három jelölt van: Gacsó Kálmán szabadelvüpárti; Szinay Gyula függetlenségi és U. Szabó Mihály, aki pártonkivüli pro rommal lépett fel.

A debreczeni ügyvédi kamara felirata az igazságügyi miniszterhez.

Jan. 23.

A debreczeni ügyvédi kamara debreczeni állandó választmánya, — amint ezt annak idején megirtuk, inditványt tett a kamaránál, hogy feliratilag keressék meg az igazságügyi miniszter, — miszerint a tervezett törvényjavaslatok, különösen pedig a jogszolgáltatás körébe vágó törvényjavaslatok készitéséhez a vidéki ügyvédi kamarák véleményét is meghallgassa. A kamara választmánya elfogadván ezen inditványt, az alábbi feliratot intézte a közelebbi napokban Szilágyi Dezsőhöz. A felirat pártolás végett megküldetett a testvér kamarákhoz is. Ime a felirat:“

Nagyméltóságu magyar királyi igazságügyminiszter ur!

Még élénken van emlékezetünkben Nagyméltóságodnak kijelentése, melyszerint a reform alkotások foganatba vételénél számint Nagyméltóságod az ügyvédi kar támogatására, szellemi erejének és gazdag tapasztalásának segélyére.

Ezen kijelentés méltó örömöt keltett bennünk, mert ebből két következtetést vonhatunk le. Azt nevezetesen egyfelöl, hogy Nagyméltóságod az ügyvédi karnak, az ügyvédi kamaráknak az 1874 XXXIV. törvényczikk 19. §-ában lefektetett jog gyakorlásra alkalmat szándékozik nyujtani és pedig nagyobb mérvben mint az annak előtte történt, de másfelől azt, hogy Nagyméltóságod ismerve azt a jelentékeny szellemi erőt, azon gazdag gyakorlati ismereteket, melyek a magyar ügyvédi karnak elvitázhatatlan érdemet képezik, ezen erőt és tapasztalatot a reform munkálatoknál felhasználni fogja.

Ezen két következtetést annál biztosabban hittük levonhatni, mert nagyméltóságod

---

léje s megmosta naponta bölcs férje-urának a fejét. —

Haller János uram csak türte. Ha teletelt egyik füle a panaszszal, forditotta a másikat. De bizony az is csak megtelt, mégse lett a zsörtölődésnek vége.

Haller uram hiába várt egy hétig, kettőig, háromig, az asszony hizony nem békült meg vele.

Hanem hát semmi se tarthat örökké, még az Achmed Ali Bender basa boldogsága se.

Egyszer csak kap Haller uram egy szép czikornyás levelet a váradi pasától, melyben sok minden czifra jó kivánság után eléhozakodik a basa, hogy vele milyen nagy jó tetteményt cselekednék Haller uram, ha igaz jussánál fogva azt az asszonyt — v i s s z a p a r a n c s o l n á a z u r á h o z. Panaszolja aztán tovább, hogy nem tud már vele kijönni, ő az ur a háznál, de az asszony nem hallgat reá, sőt az is megesett már, hogy megtépázta őt, a váradi pasát stb. stb.

Tudós Haller János uram pedig bedugta ezt a levelet az övébe, aztán ment a feleségéhez.

Az zsörtölt, elforditá fejét, bedugta füleit, de mindez nem használt, Haller uram irgalom nélkül felolvasta neki a basa levelét.

Kornis Kata előbb pirult, majd odaomlott ura széles mellére: Bölcs ember kigyelmed édes uram.

Gőbé.

nak kiváló jogérzékét mindig nagyra becsültük, s tudtuk azt, hogy Nagyméltóságod mint az országnak egyik legkitünőbb jogásza, a gyakorlati jogismereteknek kellő értékét mindig helyesen méltegelte.

Ezen következtetés pedig azon várakozásra késztet bennünket, hogy Nagyméltóságod az egyes reform alkotások, különösen a gyakorlati jogszolgáltatás körébe tartozó törvényjavaslatok összeállításánál Magyarország ügyvédi karát, illetve az ügyvédi kamarákat véleményadásra felhivni méltóztatik.

Azonban sajnosan tapasztaltuk, hogy ily véleményadásra az ügyvédi kamarák egyáltalán fel nem hivatnak, sőt a készülendő vagy elkészitett törvényjavaslatok azokból nem is közöltetnek, sajnosan tapasztaltuk hogy nyilvánosságra jönnek, sőt előterjesztettek törvényjavaslatok közöttük teljesen a gyakorlati jogszolgáltatásra vonatkozók, a nélkül, hogy e tekintetben a gyakorlati jogszolgáltatás kiváló tényezői, az ügyvédi kamarák vélemény előterjesztésére csak fel is hivatnának. Nyilvánosságra jutnak ilyen törvényjavaslatok egyes szakférfiak által összeállitva, kik némelyikének kiváló elméleti tudományos képzettségét kicsinyléssel a legtávolabaról sem érinthetjük, de a kiknek gyakorlati ismereteit irányadóul el nem fogadhatjuk.

Elég sajnos aztán — a mi törvényalkotási müködésünknek nem képezi tényoldalát — hogy az ily törvényjavaslatok némelyike, a sokféle oldalról keletkezett birálat után, minden további fenmaradásra való igény nélkül, rövid időn az igazságügyi események közül eltünik.

Ezen törvényjavaslatok pedig kikerülhették volna sorsukat, ha azok a gyakorlati jogszolgáltatás tényezői kö.bejötte mellett, vagy legalább meghallgatása után állittattak volna ö-sze s bocsáttattak volna nyilvánosságra.

Tartózkodás nélkül kijelenthetjük, hogy mi nem is tudjuk azt elképzeni, miszerint a gyakorlati jogszolgáltatást szabályozó törvényeket, a gyakorlat tényezői a bíróságok vagy ügyvédség nélkül létrehozni lehesen. Es ha a bíróságoknak véleményadásra való felhivását, azoknak az igazságszolgáltatással való tulhalmozottsága gátolja — az ügyvédi kamarák legalább, hol az előbb emlitett akadály inkább elháritható, ilyen véleményadásra minden esetben felhivhatók.

És az ügyvédi kamarák ilyen felhivásoknak mindig készséggel tennének eleget,

Mert hiszen épen az ügyvédi kar az, mely a törvények hiányát, annak hézagait, helytelen intézkedéseit leginkább érzi, ennek áll legkiválóbban érdekében, hogy minél helyesebb s oly törvények jöjj nek létre, melyek a gyakorlati élet igényeinek s a helyes igazságszolgáltatás — követelményeinek megfeleljenek.

Erre való közremüködésre az ügyvédi kamarák tartózkodás nélkül készek.

Es ha tekintjük azt, hogy éppen az ügyvédi kar az, mely hivatva van a törvényeket a szellemi erő éles bonczkése alá venni ha tekintjük azt, hogy az ügyvédi kar az, mely a törvény szavainak, okainak, jelentőségének magyarázására és alkalmazásának megbirálására első sorban is felhiva van; ha tekintjük azt, hogy az ügyvédi kar az, mely folytonosan az érvek harczában éle-iti törvénymagyarázó és törvényalkalmazó szellemi erejét, ha tekintjük azt, hogy ezen folytonos müködés közben a törvénymagyarázásban az ügyvédi kar jelentékeny jártasságot, tapasztalatot s általában is fegyelmezett gondolkozást sajátit el és tesz nem esekély értékü szellemi kincsévé: akkor nem tagadhatjuk, hogy az ügyvédi kamarák az igazságügyi törvények alkotásában részvételre hivatva vannak, azok véleménye az igazságügyi törvények alkotásánál nemcsak nem mellőzhető, hanem igazságügyi érdekből is föltétlenül meghallgatandó.

Számos és sajnos a tapasztalat az igazságszolgáltatás terén törvényhozási tevekenységünkben, hogy alig lép egyik-másik törvény hatályba, annak azonnal szembeszökő hiányai fedeztetnek fel, alig pár év mulva annak pótlásáról kell gondoskodni.

Az igazságszolgáltatás terén az ily törvények csak kárt okoznak, mert az igazságszolgáltatást bizonytalanná, ingataggá teszik s a judicatura megállapodhatását kizárják.

Meggyagyunk győződve, hogy e sajnos tapasztalatnak egyik oka épen az, hogy a gyakorlat egyik fő szaktényezője, az ügyvédi kar meghallgatása rendszerint mellőztetik.

Pedig talán alig van az államban társadalmi osztály, mely az életet, annak különféle jogviszonyait, a jogeseték bonyolulatait, a különféle eljárások hiányait jobban ismerné mint az ügyvédi kar.

Ezen kar véleményének meghallgatása tehát ugy közelebbről igazságszolgáltatási mint általában közérdekből is csak előnyös lenne.

Ezen okokból tisztelettel kérjük Nagyméltóságodat, hogy az igazságügyi törvényjavaslatokra vonatkozólag az összes ügyvédi kamarákat véleményadásra felhivni, azoknak az 1874. XXXIV. törvényczikk 19. §-ában lefektetett jog gyakorlására az alkalmat megadni méltóztassék.

Kelt Debreczen az ügyvédi kamara választmányának 1891. évi deczember hó 31-én tartott üléséből.

Dr. Kola János elnök. Dr. Nagy Lajos. titkár.

Hogy lett pártonkivüli kortes Bugris uram!

— Szinváltozása igaz oka. —

Bugris uram tudvalevőleg egész a mult választásokig elkeseredett ellenzéki kortes volt. — Hanem akkor történt vele olyasmi, ami elvei megváltoztatására birta. Igaz ugyan, hogy csak egy emberben csalódott, de hát ez az egy meggyülöltette vele az egész pártot.

De hát hogyne gyülöltette volna, mikor ezek az urak az egyenlőség, testvériség és szabadság tanát a lehető legszélesebb alapokra fekszik. Mert igaz ugyan, hogy Baktaty Aladár embernek csak olyan ember, mint Bugris uram és testvére is az Urban — de hát a szabadság még se terjedhet odáig, hogy Baktaty urnak is szabad legyen Bugris uramnak a tüzről pattant menyecskéjét ép ugy megölelhetni, mint a hites urának.

Ez már rosz szabadság. Ilyen elvü követet Bugris uram meg nem választat. Nem is választatta, és igy vesztett Baktaty ur egy szép asszony öleléséért egy kerületet.

Bugris uram meg lőn szabadelvüpárti — s a választásokra lehozott egy meglett koru komoly férfiut.

No ebben csak lehet bizni. Kormánypárti is: ergö csendes, nem is nagyon fiatal: ergó még csendedesebb. Itt már semmi veszedelem se fenyegeti a háza tájékát.

Korteskedett is mellette olyan lelkesedéssel, aminővel még soha. Persze a bosszu is dolgozott benne, hogy azt a hütelen Baktafyt kibuktathassa. Meg is lett a jelöltje, s nagy volt a jámbor férfinak az ő öröme, mely azonban még nagyobb lett volna, ha a választás után, mikor épen re bene gesta jött volna hazafelé, eléje nem sompolyog a szomszédék Pistikája, s el nem ujságolja neki, hogy a nagyságos követ bácsi az egész választás alatt a néniéknél volt ám — és meg is csókolta, a saját két fülével hallotta a czuppanást . . . . .

De ezt már nem lehetett kibuktatni. Most azután már pártonkivüli Bugris uram, s még mindig jelöltet keres — de nem talál elég öreget a pártonkivüliek között sem

Pedig bizony Erzsi asszony se olyan kivánatos perszóna — már mint volt, fiatalt is hozhatna bátran Bugris uram — nem nagyon háborgatná már az sem a háza békességét.

Julius.

A korcsolyàzás.*)

(Néhai dr. Zelizy Dániel irataiból.)

Ennek a téli mulatságnak ma már meglehetős nagy divatja van hazánkban. De ez a divat még se régi keletü. Olyan ifjak és felnőttek korcsolyáznak ma, a kiknek szülői ezt a fajta testi ügyességet a magok fiatal korában nem sajátitottak el, sőt mint abban az időben szokatlant és ismeretlent nem is sajátithatták el.

A korcsolyázás divata nem onnan jött Európa középső országaiba, a hol — közhir szerint — az emberiség bölcsője rengett - tehát nem keletről Onnan sem, hol a klasszikus hazája volt az ó korban! tehát délről sem. Onnan se, honnan a czivilizáczió terjed a többi világtájak felé; tehát nyugatról se s Hanem jött északról, a tél hideg szelével é fagyával együtt. Észak pogány mithologiájában — melyet a későbbi kor számára „Edda“ nevü költői maradványok őriztek meg — oly isten szerepel, kit a többitől szépség nyil és korcsolya különböztet meg. Mikor indult Észak divata — a korcsolyázás — délibb vidékek felé: azt pontosan bajos volna megmondani. Annyit szabad e tekintetben állitani, hogy az egyes országok közötti sürübb érintkezés segélyével terjedhetett oz a szokás lejebb és lejebb a meddig jég található Klopstock a mult század második felében többször megénekelte a korcsolyázást. Göthe, Herder és több német költö szintén. Ennek a századnak az elején pedig népünnepek rendezésére elegendő alkalmasnak bizonyult ez a fajta idő Párisban, Berlinben és Bécsben is

Ma már mindennapi gyakorlás tárgya a hol csak korcsolyázó térnek felfogható jég van. S a hol a természet nem gondoskodik jégpályáról gondoskodnak az emberek. Inkább egyesületbe állanak, magokra nézőikre adót vetnek, de a korcsolyázást annak idején nem mulasztják el. Már ezt nem engedik el. S ez a divat — a merre csak terjedhet — terjed is. A nagyvárosok után meghóditja a kisebb városokat, s utoljára megfogja látogatni s falvakat is. Mindenüvé fényes kisérettel vonul be, ha csak ugy teheti. Még vidéki városokba is elektromos világitással és zeneszóval. Versenyre kel a régibb eredetü téli tánozmulatságokkal, s ő is bált rendez a jégen. És akadnak mindig emberek, kik ebben az olykor álarczos, olykor jelmezes bálban táncolnak és olyanok a kik ezt a vigaságot végig nézik. Sőt versenyre kel a korcsolyázás divata magával a hanggal: az ének és zene hangjaival, s miként ez hangversenyeket — ő meg korcsolya versenyeket rendez. Egyszóval nagyravágyó, mint a kitüntetés után snvárgó ember, egyenesen a müvészet czime után vágyik. Ő tudja, hogy mikor éri el. Rangkórság biz ez az ő részéről, mert a korcsojázás soha se lesz egyébb, mint testgyakorlás. S ezzel becse is meg van állapitva.

*) A „Fővárosi Lapok“ után.

Helyi hirek.

Tájekoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartatnak. — Az igtató, kiadó hivatal és az irattár a felekneh felvilágositásokat ád hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva pénteken délelőtt 11-től 12-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnapon ként. d. e. 10-től 12-ig.

Szinházban előadások naponta péntek kivételével kezdődnek este 7 órakor.

Nagy sétahangverseny vasárnap és ünnepnapokon d. u. 4 órakor a „Margit fürdő“ nagytermében.

Január 23. Szabadelvüpártbálja Bikában. a

Január 23. A függetlenségi párt bálja Ma gi fürdő disztermében.

Január 27. A csizmadia ifjuság betegsegélyz egyesületének bálja a Margit fürdő disztermében.

Január 28. Zártkörü theaestély a Margit fürdőben

Január 30. A szűrszabó ifjuság bálja a Margit fürdőben.
Január 31. Iparos kör bálja a Bika disztermében.
Febr 6. A kőmives iparosok bálja a Margitfürdőben.
Febr, 20. Kereskedő ifjak önképző egylerének 25 éves jubileuma.
Febr. 21. Kerezkedő ifjak jubiláris tánozestélye a Bikában,
Febr 10. A csizmadia ifjuság bálja a Margit fürdőben.
Febr, 25. Zártkörü thea estély a Margitfürdőben,
Febr. 26. Pinczér ifjuság bálja a Margitfürdő disztermében.
Febr 27. Függetlenségi bál a Margit fürdőben.

— **Lapunk felelős szerkesztője**: Vértesi Gyula két heti betegeskedése után valószinüleg a napokban elhagyja a szobát s munkálkodását, melyet betegsége nem szakitott ugyan meg, csak korlátolt, ismét teljes erővel lapunknak szentelheti. Ugyancsak e hirrel kapcsolatban hozzuk olvasóink tudomására, hogy tőle hétfői számunkban „**Megölt lélek**“ czimmel egy hosszu elbeszélési czyklus közlését kezdjük meg. Hisszük, hogy a hosszabb lélekzetü irodalmi termékekben gyönyörködni szerető közönségünknek kedves hirt mondunk ezzel — megjegyezve még azt, hogy a regény folytatások mellett naponként hozunk még egy számra terjedő tárczaszerü közleményt is, hogy olvasóink igényei minden irányban teljes kielégitést nyerjenek.

— **A debreczeni jótékony nőegylet karton báljára**, melyet február 6-ikán tartanak az „Aranybika“ disztermében, most küldik szét a meghivókat. A rendezőség élén a nőegylet nemes czéljaiért legbuzgóbb urnők állanak: Veresné Szatmáry Teréz elnök, Loeb Pálné és Berger Henrikné alelnökök, gróf Korniss Zsigmondné, Komlóssy Thurzó Róza örökös tiszteletbeli választmányi tagok. A rendező bizottság tagjai részben előkelő urnőkből részint fiatal urakból vannak összegyüjtve. A névsort hétfőn közöljük. A bálra belépti-jegy személyenként 2 frt; — páholy jegy 5 frt. Páholyba lépőknek nem kell személy-jegygyel ellátva lenniök, kivéve ha a tánczteremben is meg akarnak jelenni. Páholyokra előjegyezheti: Győry Elek pénztárnoknál (Főiskola, pénztári hivatal.) Személy-jegyek előre válthatók: Szent-Királyi Tivadar, Zádor Lajos, Beke László és Schwarcz B. urak üzletében. Fölülfizetések köszönettel vétetnek s hirlapilag nyugtáztatnak. A megjelenő hölgy közönséget felkéri a nőegylet választmánya, sziveskedjék karton (könnyü nyári) ruhában megjelenni. Szinek: rózsaszin, kék, lila, egymással vagy fehérrel mintázva. Kezdődik a bál 9 órakor.

— **Költöző városi hivatalok**. A városházának második emelettel kibővitését mi sem sürgeti inkább, mint az a kényelmetlen, ugy a tisztviselőkre, mint a közönségre nézve kényelmetlen állapot, mely szerint több külön böző hivatal szétszórva a városon, többnyire bérelt házakban vannak elhelyezve. A városi tanács most is, addig mig a városháza tervezett kibővitése megtörténik, kénytelen volt kibérelni három évre az első debreczeni takarékpénztár czegléd utczai 3-dik számu házának egész első emeletét, ahol jelenleg a kir. járásbiróság székel. — A kibérelt helyiség 13 szobából és egyéb mellék helyiségekből áll. Május 1-jén ide költöztetik a bejelentési hivatalt, a rendőrség valamelyik osztályát, valószinüleg a III. kerületi kapitányságot, melynek helyére akkor a mezei rendőrség hurczolkodnék be; továbbá a mérnöki hivatal szakosztályait, melynek tágas szobáját a mostani három szobában már alig-alig térő számvevőség foglalja el. — Ime ez is bizonyitja, milyen szükség van a város házának második emeletének felépitésére.

— **A „Debreczen“-ben lefolyt szerelmi dráma**, már t. i. az, amelyiknek szinhelye a budapesti „Debreczenben“-hez cimzett vendégfogadó volt, valószinüleg a törvényszéknél fog befejezést nyerni. A kezelő orvosok ugyanis ugy Tily Károly henteslegény, mint szeretője Merényi Vilma pénztárosnő melléből a golyókat kivették, s azt mondják, hogy mindkettő rövid idő mulva teljesen föl fog épülni. Jelenleg már midketten megbánták kisérletüket, s természetesen szeretnének mielőbb a kórházból kiszabadulni.

— **Hivatalos levelek bérmentesitése**. A közös hadügyminiszternek a belügyminiszterhez intézett megkeresése szerint gyakran fordulnak elő oly esetek, hogy a hatóságok hivatalos leveleiket a világpostaforgalomban való tekintet nélkül bérmentetlenül „Hivatalból dijmentes“ felirattal küldik a cs. és kir. konzulatusokhoz. Minthogy pedig amaténynek nem ismeréséből, vagy figyelmen kivül hagyásából, hogy a világpostaforgalomban hivatalos iratok dijmentes kiállitása helyt nem foglalhat, a bérmentetlenül küldött levelekért járó büntetési összegek czimén meglehetős nagy teher háramlik a külügyi hivatalokra. Emiatt fogva a belügyminiszter szigoruan utasitotta a hatóságokat, intézkedjenek arra nézve, hogy az ily levélküldeményeket mindig lássák el megfelelően bélyegekkel.

— **Az épitkező csizmadiatársulat**. Jeleztük már, hogy a csizmadia-áruraktár szövetkezet a tavaly elejtett épitési tervet ujból felvette s árlejtést hirdetett az épitésre. A hirdetés azonban majdnem hogy meginte meddő maradt s az intéző urak aggódtak, hogy hogy ezuttal sem lesz pályázó, mint tavaly, mivelhogy az épitő mesterek vonakodtak vállalkozni az elibök terjesztett terv és költségvetés szerint való épitkezésre, a mely tervről mi már tavaly kimutattuk pusztán a tiszteletreméltó csizmadia társulat iránt táplált jóindulatból, hogy az olyan szerkezeti és elrendezési hibákban leledzik, melyek lehetetlenné teszik az épület tartósságát; czélszerütlenné, elégtelenné a térek kihasználását. Micsoda épitési vakmerőség — 18 centiméteres falat 30 centiméteres vasgerendákkal terhelni meg; micsoda beosztás az, mely két szobára való, másodemeleti utczai területet egyáltalában nem értékesit? Szerencséje a társulatnak, hogy ezeket a tévedéseket az utólsó órában vezetői is belátták és hallgattak a szakértők tanácsára, a kik uj terv és költségvetés készitését ajánlották. Ennélfogva tegnap visszavonta az elnökség az árlejtési hirdetést s a ma tartandó nagy gyülésnek inditványozni fogja, hogy ha már épittetni akarnak, ne sajnáljanak még pár száz forintot egy jó tervért, melyet vagy pályázat vagy bizalmas felkérés utján fognak beszerezni.

— **Tűz a Czegléd utczán**. Tüzi lárma verte fel a közönséget nyugalmából tegnap este 8 órakor: a Czegléd-utczán tüz támadt, mely az egész utczát bevilágitotta. A harangokat félre verték s a központhoz közeleső tüz ezer meg ezer embert vonzott a hely szinére. A Czegléd utczán Harsányi István gőzerőre berendezett mü asztalos mühelye gyuladt ki és égett le. A mühely az udvar végén a kertben állott. Egy nagy ház volt az, mely tele volt szép kész butorokkal, szerszámokkal, mert a Harsányi István mühelye volt a legelső egész Debreczenben. Nyolcz órakor már annyira elharapózott a tüz, hogy a lángok torony magasságnyira csaptak fel s a szikrák, mint rengeteg csillagsereg szálongtak északkeleti irányba, szép látványt nyujtva. Szerencsére a közeli házak tetejét hóréteg fedte, melyen a szikrák kialudtak. A czegléd-utczai kut vize okkor tette le a „tüzpróbát.“ A gyorsan megérkezett tüzoltóság ugyancsak igénybe vette azt. A rendőrség részéről megjelent Beér Kálmán, Hajdu Gyula ker kapitány, dr. Tóth Mihály fogalmazó és a biztosok. A közeli Kovács-kaszárnyából egy század katonaság is kirukkolt, de ezeket haza küldték, nem lévén rájok szükség, mert a tüzoltók, a kik derekasan dolgoztak, csakhamar lokalizáltak a tüzet, ugy, hogy nemcsak a közeli házakat mentették meg, de az udvaron felhalmozott épületanyagot is sikerült megmenteni az elhamvadástól. A tüzet, mely a mühelyben nem talált többé gyuanyagot, egész éjjel őrizték s a romok még reggel is füstöltek. A tüz keletkezésére nézve a rendőri vizsgálat csak ennyit nyomozott ki: A segédek este mint rendesen távoztak a mühelyből, hátra hagyva Jubász Sándor hetest, ki még a mühelyben foglalatoskodott s ez a nagy kályhában még folyton tüzelt. Valószinü, hogy ebből a kályhából pattant ki valami szikra. A hetes távozott, bezárva az ajtót s nemsokára rá a lángok előtörtek s elhamvasztották az épületet minden butoraival és szerszámaival. A kár mintegy 11—12 ezer frtra tehető, melyből 9800 frt érték biztositva volt az első magyarnál. Harsányi mühelye a legnagyobb volt Debreczenben. Ő vállalta fel a ref. felső leányiskola, kereskedelmi akadémia, közkórház és a honvédlaktanyák asztalos munkáit, részben a padozati munkákat is; Harsányi mühelye parkettgyárral is össze volt kötve. A rendőri vizsgálat tovább folyik.

— **Téglaraktár a városban**. Berger, Rössler és Horváth téglagyár tulajdonosok az épitkező közönség kényelmére a Széchenyi utczai házánál téglaraktárt nyitottak, melyben épitési és különféle burkolati téglák azonnal beszerezhetők. Egyébként utalunk lapunk hirdetési rovatára.

— **Rövid proczesszus**. Egy pércsi és egy bárándi vásáros asszony tegnap nagy pofozkodást rendezett a piaczon. A rendőrség bevitte őket s a kapitány előtt mindenik külön-külön rengeteg panaszt emelt. A kapitány előadta nékik, hogy béküljenek ki, mert ellenkező esetben kénytelen lenne mindkettőjöket sok időre, „lecsillapitani“. A két asszony nem akart engedni a negyvennyolczból, mire levitték őket a zárkába; kis idő mulva felkérezkedtek mondván, hogy ők kibékülnek. A kapitány végül azt kérdezte tőlök:

— Van még egymástól valami kapnivalójok?

— Nincs kérem alásan — felelték egyhangulag, mind a ketten egyenlően kaptunk.

Ezzel a peres felek kibékülve távoztak.

— **Az első választási zászlók** csak ma jelentek meg Debreczenben, ezek is még csak a II. kerületben, ahol ma már számos lobogó lengett.

— **Köz és magán épitkezések** ez évben is előreláthatólag nagy lendületet fognak nyerni Debreczenben. Befejezik a mintaszerü közkórház pavillon csoportját, a kereskedő társulat palotáját, a kereskedelmi akadémiát, az ipar és kereskedelmi bank kétemeletes bérházát; az emeletes Korniss házat, a ref. felsőleány iskolát. Megkezdik a honvéd laktanyák, az állami főreáliskola, a közvágóhid és talán a közös hadsereg gyalogsági laktanyájának épitését. Az épitési irodák el vannak halmozva magánosok által épittetni szándékolt tervezésekkel. Kardos László czegléd utczai Bánki féle emeletes háza fölé az utczára diszes fényképező mütermet épittet, melyet Papp Albert vett bérbe, — Péterfia egyik legszebb telkére egy emeletes, palota szerü bérházat emeltet a tulajdonos. A nagyerdőn és a nagyerdő felé uj nyári lakok épitése van tervbe véve. Egyéb magán épitkezések is vajudnak. Szóval az idén is sokat szépülünk, épülünk.

— **Szabolcska Mihály** valószinüleg debreczeni káplán lesz. — Kiss Ferencz ugyanis mint értesülünk nt. K. Tóth Mihály ur közkedveltségü segéd lelkésze, Kis-uj-szállásra megy Dorogi Lajos esperes mellé s az ő helyére pedig a nt. ur Szabolcska Mihályt óhajtja megnyerni, aki most érkezett haza Párisból. A fiatal költőt örvendve látnánk Debreczenben.

— **Változás az „István“ gőzmalom igazgatóságában**. Az „István“ malom igazgatósága a következő tartalmu körlevelet küldötte be hozzánk: „Értesitjük a t. czimet, miszerint Szepessy Gusztáv igazgató társunk, illetve társulatunk egyik kezelő igazgatója folyó hó 17-én állásáról leköszönt, minélfogva czégjegyzési jogosultsága a helybeli kir. törvényszéknél hivatalosan töröltetett. A midőn társulatunk igazgatósága kebelében történt ezen változást tudomásul venni

kérjük, indittatva érezzük magunkat egyszersmind Szepessy Gusztáv ur lemondása felett mélyen érzett sajnálatunknak ezen körlevelünkben is kifejezést adni, annyival inkább mert visszalépett igazgató társunkban oly tagot veszit társulatunk, a ki 29 évig, soha nem lankadó buzgalommal, tapintatossággal és szakértelemmel vezetvén társulatunk ügyeit, lényeges tényezője volt vállalatunk anyagi és erkölcsi haladásának.“ Ezzol kapcsolatban megemlitjük, hogy a malom társaság évi rendes közgyülését valószinüleg február havára fogják összehivni.

— **Halálozás.** Dr. V a s s Antal debreczeni kir törvényszéki birót sulyos csapás érte, szeretett neje szül. Kertész Ilonka, a kivel csak nemrégiben kelt össze egy jobb hazába költözött. Vass Antalnét tüdőbetegség vitte korai sirba s Koch találmánya nem tudta őt megmenteni. A beteg a mi zord éghajlatunk Arkoba menekült, de annak kellemes levegője sem volt képes helyreállitani egészségét. Itt érte őt utól a halál az olajfás völgyben, férje nagy fájdalmára. Férjét már előzőleg Arcoba hivták azzal, hogy siessen, ha még életben akarja látni a hü nőt Vass Antal meg is érkezett Arcóba, hol neje a karjai között hunyt el. Nyugodjék békével,

— **Eljegyzés** Orvös Lajos, a debreczeni ügyvédi kar egyik tehetséges fiatal tagja eljegyezte Sényőn L e v e l e k i Emma kisasszonyt.

— **Kihivás amerikai párbajra.** A következő sorokat vettük: „a Debreczeni Ellenőr és a Debreczen tegnapi számaiban közöltetett hogy Dr. Orbán József a szabolcsmegyei közlöny volt szerkesztője párbaj miatt elitéltetett és a Debreczen hozzátette, hogy a nevezett ur jelenleg helybeli ügyvéd. Minthogy ez utóbbi megjegyzés nem felel meg a valóságnak és minthogy mindkét közlemény alkalmas arra, hogy felőlem a nagy közönséghez téves véleményt terjeszszen, tisztelettel kijelentem, hogy én a Szabolcs megyei közlöny szerkesztője sohasem voltam s párbajért el nem itéltettem; hogy azon Dr. Orbán József ki az emlitett tényekben forgott, tőlem különböző egyén. Debreczen 1892. Január 23. Orbán József ügyvéd Nagy Csapó utcza 328. szám.

— A **Telegdy-kávéház** ablakbetörőit négy apró gyerek személyben eltogták. Ezek a tarkók már több i yen mulatozástvittek végbez. A rendőrség nem tudja őket megbüntetni, olyan fiatalok.

— **Rászedett kecske** Hol volt hol nem volt, volt egyszer egy ország. Ennek az országnak kellős közepében, volt egy kis vasuti állomás, annak meg egy állomás főnöke, ennek pedig egy felesége, a feleségének egy kecskéje. Ez a kecske nem volt közönséges kecske. Külsőleg ugyan ép olyan volt, mint akármelyik közönséges kecske, de volt egy tulajdonsága, amely őt kiragadta a közönséges kecskék sorából. Abból állott pedig ez a tulajdonsága, hogy csak az asszonyától engedte magát megfejni. Hogyha férfi közeledett feléje, rugott, kapált, szórta az istálló porát. Történt egy szép napon, hogy jókor reggel elment az asszony gyümölcsöt vásárolni, a közel falu piacára. Az állomásfönök, a ki hozzászokott mindent a maga idejében tenni, reggelizés idejében lement az istállóba, hogy megfejni ő a kecskét. Megis fejte volna ha lehetett volna. De nem lehetett. A kecske csak rugkapált, szórta az istálló porát. Mit volt mit tenni? tünödött magában az állomás főnök. Hirtelen eszébe tutott hogy felöltözik biz ő a felesége ruhájába, hát ha nem ösmer rá a kecske és megfejheti. Nem ösmert rá, meg is fejte. Ep a tejet akarta meginni, mikor meghallja a gyorsvonat füttyét s persze eszeveszetten fut az állomás elé. Csak annyi ideje is alig akadt, hogy fejébe nyomja a hivatalos sapkát s kiálljon a peronra — tisztelegni. Az utasvilág egyrésze látva az asszonyruhába bujt nagyszakállu férfit, óriási hahotába tört ki, mig a másik része őrültet sejtvén: segitségért kiabált. A vizsgálat persze kideritė a valót s felsőbb hatósága a kecske rászedéseért méltán bünhödő állomásfönököt büntetésből áthelyezte.

— **Zene.** Ma este az „Arany sas“ kávéházban zene-estély tartatik.

— **Megkárositott választók.** A „óh nép“ egy deputációja beállitott egyik központi korteshez.

— Nagy baj van nagyságos uram! — szólt a szónok elkeseredett hangon.

— Mi az?

— Nagyon m e g k á r o s o d t u n k.

— Ejnye nagyon mivel?

— Azzal, hogy az a bor, amit küldeni tetszett, eczetes volt.

Persze azonnal fölhozatott a pinczéből egy pár hordó bor, az előbbinek megfelelő mennyiség és szekérre rakatott. Mikor indulnának eszébe jut a kortesnek:

— Igaz ni, azután azután az eczetes bort az üres szekérrel küldjék vissza.

A szónok megvakarta a felületővét.

— Nem lehet azt kérem aláson többet visszaküldeni — szólt még mindig az előbbi bés tónusban.

— Miért nem?

— Mert azt még a mult héten m e g i t t a a kortes tanya

x **Felhivjuk** olvasóink figyelmét a V i n a d o r bornagykereskedés (Bécs I. Ami Hof 5) mai hirdetésére. Az ezen czég által szállitott — külföldi borok és franczia cognac valódiságuk és kitünőségükért az egész világon kitünő hirnévnek örvendenek.

Az uj főgondnok beigtatása.

Debreczen, jan. 23.

Fölemelő, ünnepélyes esemény szinhelye volt ma délelőtt az ev. ref. egyház gyülésterme. A nagy tekintélyü, fényes debreczeni ref. egyház főgondnoki székébe ma igtatták be S i m o n f f y I m r e kir. tanácsos, polgármestert, a kit a gyülekezet osztatlan bizalma szólitott erre a diszes, nagyfontosságu állásra, melyet egy század óta, nem is szólva az előző harmadfélszáz év sajátos viszonyairól, hagyományos szokás volt Debreczen város polgármesterével tölteni be. — Az a kötelék, mely Debreczen várost és a debreczeni egyházat a főgondnoki tisztet viselő polgármester személye által szorosan összefüzte, néhány évig megszakadt; ime a mai nappal ismét helyre van állitva a régi viszony melyet örömmel és jó reménységgel szivünkből üdvözlünk.

A presbiterium csaknem teljes számmal összegyült az ünnepélyes alkalomra. — N é m e t h Lajos lelkész, egyházi elnök üdvözölte a most választott világi elnök társát, emelkedett szellemü szép beszédben Isten áldó kegyelmét kérte az uj főgondnokra; lelki testi erőt, kitartást buzgóságot kért ő neki, hogy magas állásánál fogva, az ő bölcs kormányzása e nemes városnak, az egyháznak, az egyház veteményes kertjeinek az iskoláknak, féltett kincsünknek, a főiskolának érdekeit necsak egyesitse, de mindkettőnek: városnak és egyháznak előmenetelét sikerre vezethesse. — A presbiterium nevében igéri, hogy minden nemes törekvésében hü segitői, gyámolitói lesznek s ezt kedves kötelességök nek ismerik. Végül felkérte, hogy főgondnoki esküjét letegye és főgondnoki hivatalát azonnal elfoglalni méltóztassék.

A presbiterium lelkes éljenzésétől kövotve S i m o n f f y Imre letette a S o m o g y i Pál főjegyző által olvasott esküt; mire N é m e t h y Lajos átadta neki a főgondnoki hivatal egyik jelvényét, az egyház pecsétjét, azon jó kivánsággal, hogy legyen annak hosszu éveken az őrzője, használója. (Zajos éljenzés.)

S i m o n f f y I m r e a reá váró nagy feladatok tudatában, férfias, ünnepélyes hangon, élénk helyeslések között válaszolt elnöktársa beszédére. Mindenekelőtt köszönetet mondott az egyház szavazó tagjainak megválasztásáért, hálás köszönetet mondott különösen a presbiterium, vezetőinek és tagjainak, hogy kezdeményezték a reá nézve megtisztelő megválasztást és annál közremüködtek. — Sok jó akarattal jött ide vissza — ugymond — a h o l ő m á r 1855-től 25 é v i g mint p r e s b i t e r, aztán 3 évig, mint fő gondnok szolgálta szeretett egyházát (Eljenzés.) De komoly aggodalmak is elfogják, ha meggondolja, mily számos, nehéz feladatok várnak az egyház és főiskola körében megoldásra. Talán polgármesteri hivatalából kifolyó soknemü elfoglalt ága miatt, talán mert 12 évig nem folyt be az egyházi ügyek vezetésébe: nem felelhet meg kötelességeinek oly mérvben, ahogy azt az egyház kivánja s ahogy azt ő maga is óhajtja. Azonban a presbiterium gyöngéd figyelme és a reá eső tömeges szavazat felbátoritja őt annak reményülésére, hogy müködésében a presbiterium vezérférfiai és minden tagja támogatni fogják őt, amint ezt nt. Némethy Lajos ur is imént kilátásba helyezte; — igy még — reményli — számos szolgálatot tehet szeretett egyházának és büszkeségünknek a kollégiumnak. (Eljenzés.)

Nem akar programmot adni. Mert az egyháznak meg van a saját programmja, melyet csak követni és megvalósitani kell (Élénk helyeslés: Ugy van.) Ilyen péld. a vallásosság ápolása, melyet a presbiterium minden tagjának kötelessége előmozditani. Azt a sokak által vallott nézetet, hogy a mai korban is a polgármester legyen egyszersmind az egyházfőgondnoka, ő nem osztja. Erre a reformátióktól kezdve 1848-ig nélkülözhetetlen szükség volt. Mert ha az a régi kapocs nem lett volna olyan szoros, sem az egyház, sem a főiskola, sem a város nem állana oly magas szinvonalon, ahol most áll. (Igaz, Ugy ven!) Istentől áldást kérve, ajánlja magát a presbiterium jóindulatába (Hosszantartó, megmegujuló éljenzés.)

Ezzel S i m o n f f y Imre elfoglalta a világi elnöki székét a presbiteriumban.

Majd az ujonnan választott presbiterek tették le a hivatali esküt. Végül megalakitották a külömböző szakbizottságokat, molyeknek tagja a régiek maradtak; felfrisitvén azokat az uj presbiterekkel.

Ezzel s közgyülés befejeztetett.

K ö z g a z d a s á g.

Az ipar és kereskedelem fejlesztéséről Gyakran igen gyakran lett felvetve ama kérdes, hogy mibeu rejlik oka annak, hogy országunk ipara nem tud odafejlődni, hogy az ipar éleukitése és emeléss által, kivitelünk nagyobbodjék a behozatal rovására.

S e kérdés mindenesetre nagy horderejü, — annál is inkább, mert hisz álta ánosan tudvalevő dolog. hogy országunk a természettől meg van áldva, — majdnem mindenféle gyáriparhoz — szükségeltető nyersanyaggal.

Különféle okokat hoznak fel arra nézve hogy miért nem emelkedik nálunk az ipar s ezen okok között a legtöbbször hangoztatott az, hogy nálunk a nép nincs eléggé megérve arra, hogy az ipar terén használható legyen és hogy nálunk ennélfogva a munkaerő igen drága. — Es azoknak akik ez utóbbi okokat hozzák fel, — semmiáron sincsen igazuk. — mert a tulajdonképpeni ok nem a népnek a gyári ipar alkalmazásához való éretlenségében sem nem a munkaerő drágaságában keresendő, — hanem a vállalkozási szellem lanyhaságában, a mi ugy értelmezendő, hogy a mig egyrészt nincs meg nálunk a kellő vállalkozási szellem, — addig másrészt a vállalkozók szeretnének igen nagy hasznot elérni a minek aztán egyik fökövetkezménye az, hogy a munkásnépnek bérét a minimumra kivánják leszállitani.

Azonban ezáltal korántsem akarom azt mondani, hogy nálunk meg lenne a hajlam az ipar fejlesztésére, — mert ez nálunk csak igen kis mértékben van meg — pedig ha valahol szükséges az ipart s az erre való hajlamot fejleszteni, ugy ez bizonyára nálunk igen szükséges, — mert vannak egyes iparágak a melyek igen jövedelmezők a melyekhez befektetni ugyszólván nem kell semmit. Mielőtt azonban rátérnék ezen iparágak megnevezésére, — szükségesnek tartom e helyen megemliteni egy igen nevezetes és napjainkban felkapott intézményt.

A női kereskedelmi tanfolyamok eszméje nem is oly régen pendittetett meg s rövid időre reá kivitelre talált. En részemről a női kereskedelmi tanfolyamok felállitását soha sem tartottam szükséges és időszerünek, — mert én ez által az ezen pályán levő és ezen pályára hivatott férfinem kiszoritását és fizetésének alább szállitását látom — hanem e helyett igenis cél és időszerünek tartottam volna női ipartanfolyamok felállitását, — mert azok a női ipariskolák a melyek az ország különböző részeiben vannak, ezek inkább a kézi mintsem a gyári és más nevezetesebb iparczikk fejlesztésére szolgálnak.

Nem kivánom e tárgyat bővebben fejtegetni, — e helyen csak azt kivánom felemliteni, hogy pl. a csipkea papir, stb. iparágak mindolyanok a melyeknek fejlesztése nálunk igen kivánatos s könnyen kivihető lenne, s ezen állitás valódiságát minden esetre elég eclatánson fogja bebizonyitani ama körülmény ha utána nézünk, hogy pl, mennyi értékü csipke, női diszitésnemü és disztoll hozatik be évenként hazánkba ? Továbbá az üveg és porczellán festészet is mindoly iparágak a melyeknek fejlesztése nemcsak, hogy növelné iparunkat, hanem, emelné egyuttal ez iparágakbani belkereskedelmünket a miáltal meglehetős nagyságu pénz maradna meg benn hazánkban.

Nálunk sokat igen sokat lehetne tenni az ipar s az ezáltali belkereskedelem emelésére, s nagyon kivánatos lenne, ha az erre hivatott körök az itt elmondottakat figyelemre méltatnák, mert a mig egyrészről emelnők ezáltal az ipart s igy egyuttal a belkereskedelmet, — addig másrészről igen sok nőnek lenne alkalma megszereznie állandó kenyerét s nem lenne kárhoztatva a tetlenségre avagy a megélhetés százféle módja utáni kapkodásra.

Kovács K. Sándor.

Védekezés a peronospora viticola ellen. Gróf Bethlen András földmivelésügyi minisztertől tegnap rendelet érkezett Debreczen város közönségéhez a szőlőtermésre és szőlő tőkékre egyformán veszedelmes Peronospora viticola nevü élősdi ellen való védekezés tárgyában. — A tavaly olyan nagy csapásként jelentkezett szőlőbetegség ellen a miniszter ezuttal is, mint leghathatósabb védelmi ellen eljárást a réztartalmu folyadékokkal való permetézést ajánlja, mely évenként rendesen háromszor alkalmazandó. Egy kat. hóld egyszeri megpermetezéséhez 6 90 kgramm rézgálicz s ugyanannyi égetett mész kivántatik meg. Legjobb permetező készülék pedig az Eclair nevü. Minthogy pedig egyes termelőknek a szerek és készülék bevásárlása sokba kerül, a miniszter a tömeges megrendelést ajánlja, melyért ő (a miniszter) mindenképen megkönnyit és olcsóvá tesz. Sőt tovább meg Azt mondja, hogy a kivánt siker csak az esetre biztositható, ha 1. a védekezési eljárás alkalmazása általánositttatik és 2, ha a védekezés akár a közigazgatási szervezett kötelékben, akár szabad társulás utján vétetik foganatba. — Felhivja a miniszter a törvényhatóságot, hogy szabályrendeletet alkosson saját önkormányzatában a Peronospora elleni védekezésre vagy ha a helyi viszonyok a szabadtársulást czélszerübbnek mutatják ezek alakitására buzdit végül kijelenti, hogy folytonosan tanulmányoztatja azt a kérdést, mimódon lehessen a védekezést egyszerüsiteni és olcsóbbá tenni ?

CSARNOK.

A matróz temetése.

Szép, és tiszta időben a kies fekvésü Rodostó mellett futott el hajónk, s ép — a két nagy bujdosó, — Rákóczy és Mikesről beszélten utitársaimnak, midőn az időközben éledt csendes nyugati szél egyszerre növekedni kezdve, annyira kifejlődött, hogy az már a vitorlák használatára is elég alkalmasnak mutatkozott.

A hajóskapitány — a kedvező szelet felhasználandó — a nyugvó árboczok felhuzására és a vitorlák kifeszitésére adott parancsot.

Az elhangzott vezényszóra a matrózok kijelölt helyeikre siettek. Egyik vizszintesen fekvő szárnyárboz kötelei feloldása egy marczona kinézésü összevegyült matróznak jutott, ki előrehaladt kora daczára is aránylag elég könyedén lépdeld és szökdelt a szárnyárboczon.

Csak egy kötél feloldása volt még hátra; midőn ezt is felszabaditandó, előrehajlott test tel szokott munkájához fogna, egyensulyt vesztett és három méter magasból fejjel a fedélzetre zuhant. Anélkül kogy csak egy „jajt“ is mondhatott volna a kötelességének teljesitése közepett kiszenvedett.

Ezen szerencsétlenség a parancsnoki hid közvetlen közelében, a haj t ép vezényló kapitány szemei előtt történt.

A kapitány, mint a legtöbb tengeri hajók parancsnoka — szé es vállu napbarnitot, összeránczolt homloku, zárkózott, mogorva kinézésü s általán oly embernek látszottt ki mindenről lemondva, kicsiny és nagy dolgok iránt egyaránt közömbös és a kinek szivét a sok vihar már annyira megedzette, hogy az többé nem is s iv, hanem már csak egy érzéketlen szirtdarab.

E mogorva s szinte szivtelennek látszó ember a szerencsétlen matrózt — kihez csak szolgálati viszonya kötötte — élettelenül elterülni látva, mialatt tekintetét komoran reá szegezte — szemei elkezdtek könnyezni s azokat zsebkendőjével törülgette.

Midőn a hullát egy kajütbe szállitották ő a hid korlátjára dőlve — két halantékát tenyerei közé szoritá — s oly busan és lemondólag tekintett az előtte hullámzó és eltünő habok fényes tükrébe, mintha csak rajongásig imádott nejét s ezzel együtt mindenét elveszitve — a hullámok részvétrt akarta volna kihivl és sorsa iránt a tenger mélyében kiengesztelést keresni.

Bár részvétünk a szerencsétlen matróz iránt általános és őszinte volt — a kapitány mély megindulását látva — az mégis inkább az iránt fvkozódott, ki félre nem ismerhetlen fájdalmi daczára is a parancznoki hidat csak akkor hagyta el, mikos a felváltás órája elérkezett.

Ekkor egyenest a halotthoz sietett, a hideg tetemre borult, azt számtalanszor megcsókolva — hangosan zokogott felette.

A lelki és érzéki világnak ilyeténi nyilvánulása valóban megható képett tárt elénk.

A tengeri utaknál, ha egy halálozás nyilt tengeren történik, a hulla rendszerint a tengerbe sülyesztetik ; ha pedig partmentén fordul elő a haláleset, ugy a hulla a legközelebbi községben száraztöldre szállitatik és ott temettetik el.

Minthogy mi partmentén haladtunk — a koporsót időközileg elkészitették — hajóknak Gallipolis kikötője felé vette utját, hogy ott a szerencsétlent az anyaföldnek átadják.

A hajó már horgonyt vetett, a kötélhágcsó és csolnakok már le voltak eresztve, s a koporsó — a kiszállitásra készen — a hajó tisztjei, legénysége és az utasoktól körülvéve a fedélzeten állott.

Néma, de megható végbucsu és tisztestgadás volt ez, mit egyszerre a hajó orvos halk szavai törtek meg azzal, hogy az elvitelre jelt adott.

Köteleket kötöttek tehát a koporsóra. Midőn már már felemelni akarnánk, az az összeránczolt homloku, magába zárkózott, mogorva s szinte értéktelennek látszó, a tenger vad hullámai s a bősz viharok üvöltései közepett felnőtt ember — a parancsnok — a koporsót átkarolva s — mint a leggyöngédebben szerető szerencsétlen anyai szív, mely boldogsága tükrét, egyetlen leányát veszíti el — nem engedte, hogy azt elvigyék.

— Nem ! Nem ! Kiáltott fel. Ki életét a habok tetején töltötte, mindenkor méltó arra, hogy halála után a habok alatt pihenjen ! Az ő sirja a rideg szárazföld nem lehet . . . az ő sirja a tenger feneke kell, hogy legyen !

A nők, kik e szezénának szemtanui voltak — meghatottságukban a kapitány iránti részvétből — sirásra fakadtak, sőt nem egy komoly férfi szemei is a könyektől csillogtak.

Majd hozzánk fordulva kért bennünket a parancsnok, hogy mi, kik itt a hajón egy családot képezünk — elhunyt családtagunk végtisztességére — melyet talán holnap nekünk fognak megadni, este tizenegy órakor jelennénk meg.

Ekkor a koporsót visszavitték, mi pedig, mivel a szél már viharrá nőtte ki magát — a szalonba lementünk.

Fél tizenegy órakor a födél közepén a matrózok égő fáklyákkal kezükben egy négyszöget formáltak.

Mi is a nők bátrabb részével e hely felé kezdtünk csoportosulni, midőn egyszer a fehér lepelbe varrott hullát — melyet előzőleg a koporsóból kivettek — ismét felhozták s a négyszög közepén zsákokból rögtönzött s kátrányos ponyvával bevont asztalra helyezék. A hulla nyaka, dereka és lábaihoz nézve vasulyok voltak erősitve.

A födélzetre velünk jött nők az éj sötétjében és egy valóságos vad orkán közepett — a fáklya fényénél megvilágitott fehér lepelbe burkolt hulla ily kisérteties láttára sikoltásokban törve ki — két angol nő kivételével ijedten tutottak le szalonba s igen természetes, hogy velük együtt a hozzájuk tartozó férfiak is.

Ezen incziduns a temetést kissé megzavarta ugyan, de az eltávozott férfiak övéiket megnyugtatva csakhamar visszatértek.

Most a legénység egy halotti éneket kezdett, majd egyik tiszt egy imát, mig végre a kapitány — fuldokló hangon — egy egész rövid „Isten veledet“ rebegett, s e közben a fekete fátyollal bevont harang tompa hangja mellett a hullát menetközben a tengerbe eresztették és midőn az már vizet ért — a köteleket elvagdalták.

A szerencsétlen véget ért matróznak tehát megadták a végtisztességet.

Hü szolgája iránti kegyeletét azonban régi gazdája, kinek három évtizeden át szolgálatában állott a tenger is lerótta; mert a felette elvonuló vad orkánnak üvöltése, bömbölése és a felkorbácsolt hullámok összecsapkodóó habjai locsogásának tompa és félelmes hangjai — a még hiányzott — gyászindalót pótolták.

A mulékony sirhalmat a feltornyosuló vizdombok, koszorukat pedig a hullámok ezüstös habjai képezték.

De a kereszt ?: Ezt már nem jelezte sammi !

Lakos Lajos.

Utczai lakás

kiado május 1-re

nagy-ujutcza elején az 1708. sz. emeleteshézban és Széchényi-utczán 1812. sz.. a.

Valódi

ORVOSI MALAGA-SECT

a klosterneuburgi cs. és k. borpróba állomás vegyelemzése szerint

igen jó, valódi malaga,

mint kiváló erősitő szer gyengélkedőknek, betegeknek, lábbadozóknak, gyermekeknek stb. Vérszegénység és gyomorgyengeségek ellen kiváló hatásu $^1/_1$ és $^1/_2$ eredeti üvegekben.

VIÑADOR

BÉCS. HAMBURG

Spanyol bornagykereskedés törvényileg bejelentett védjegye alatt á 2.50 és 1.30 eredeti árukban.

Továbbá legfinomabb külföldi borok eredeti üvegek és árakban.

Debreczenben Katz Lajos és Posszert János borkereskedéseiben és Varga Lajos füszerüzletében.

A „Viñador" jegyre, valamint a törvényileg bejelentett védjegyre ügyelendő, mert csak akkor vállaltatik valódiságáért és jóságáért teljes jótállás.

Szives tudomásul!

A közelgő farsangra nagy választékban érkeztek raktárra

báli szövetek, szines selymek

franczia VOILE-ok,

atlas, satin és batistok

továbbá

legyezők, virágok, csipkék,

báli belépők,

meyeket igen olcsón árusitanak el.

Szabò Lajos fiai

Debreczen, Rózsatér.

Mikádó-Thea.

Ezen thea finom izénél, teljes aromájánál és kellemességénél fogva, egyesiti magában mindazt, hogy családok és társaságok által előnyben részesittessék. 1 font 4 frt. Pecco-Souchong thea 1 font 2 frt 50. Az évek hosszu sora óta létező és közbecsülésnek örvendő czég kezeskedik, a megrendelések pontos és lelkiösmeretes teljesitéséről. Megrendelések 10 fonton felül franco küldetnek minden postaállomásra. Illustrált árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

„Au Mikádó" cs. és kir. udvari szállitó a belga kir. udvari szállitója.

Bécs, Istvánpiacz I, Schulerstrasse. 3

SARG's orvosilag megvizsgált fogtisztitó-szer KALODONT

Kapható a gyógyszerészeknél és illatárusoknál. Egy darab 35 kr.

KOHN HENRIK Debreczen,

FÖ-ÜZLET KENYÉR-PIACZ 12. FIOK-ÜZLET 1712.

Ajánlja ujonnan berendezett **füszeranyag s festékáruk** raktárát nagyban és kicsinyben.

Chinai pecco, Mandarin, Orosz, karaván és a legfinomabb Császár keverék teákat.

Legfinomabb Sajtokat, Caviárt és halat. — Angol, Cuba, Jamaika és Ananász rumot

Kltünő Tea-süteményt.

CZITROMOT és NARANCSOT a legocsóbb forrásból.

Valódi amerikai és belföldi petroleom nagy raktára.

Kősó és egész fehér darált sót.

Szepességi főzeléket, boszniai szlivát, lekvárt, **a legolcsóbb ár mellett.**

KARÁCSONYI és UJÉVI AJANDÉKRA

finom PEZSGŐ borokat 2 forinttól feljebb.

Legfelsőbb helyen engedélyezett

„DUNA"

biztositó-társaság.

Van szerencsém ezennel közhirré tenni, miszerint a

„DUNA"

biztositó társaság, debreczeni főügynökségét reám ruházta.

Az 1867. évben alapitott „**DUNA**" biztositó-társaság kezességi tőkéit, részvénytőke, nyeremény- és dijtartalékokban 6,775.926 forintot tesz, a dijkötelezvények összege pedig 4,948,443 forintot, az összes kezelési tőke tehát 11.724 359 forint.

A „**DUNA**" elfogad biztositásokat, meghatározott, előnyös dijjak mellett

a). **Tüzkárok ellen**, lakházak, gazdasági épületek, és mezei terményekre, gyárakra, butorok és házi eszközökre, valamint árú raktárakra stb.

b). **Jégkár ellen** mindennemü mezei terményekre,

c). **Szállitási károk ellen**, tengeren és vasutakon.

d). **Az ember életére**. tőkéket és évi járadékokat.

Megemlitendőnek vélem még, miszrint az elő forduló károk pontosan vétetnek fel és gyorsan fizettetnek ki.

Huszár Károly,
főügynök, Debreczen és vidékére.
Iroda: Piacz, Biedermann ház.

Épittetők
figyelmébe.

Van szerencsénk a t. cz épittető közönség tudomására hozni, miszerint kényelmük szempontjából iroda helyiségünkkel (Széchényi-utcza 1766, sz.) kapcsolatban egy

városi raktárt

rendeztünk be,

és ott közönséges és simitott fali- valamint hatszögű és quadrat

burkolati tégla

és legjobb minőségü cserép

kicsinyben és nagyban jutányos árakon kapható.

Rössler, Berger és Horváth
téglagyáruk.

A legjobb szer avizibetegségnek minden neme, ugyszintén annak következményei ellen, mint *sárgaság, tüdőgyuladások, lélegzési nehézségek, májbajok* stb. a hires

HYDROPSIN

(orvosok által ajánlva)

Grobsteins Seeapotheke, Gmunden, Oberösterr
1 üveg ára gyógymethodussal 1 frt csomagolással 1 frt 20 kr.

Dr Müller főtörzs orvos

befecskendezései és pilulái

orvosi előirás szerint készitve és orvosok által mint legjobb sikerü és kipróbált szernek ajánlva minden (katarrhus, kifolyás) gonorrhoe, kitünő és gyors eredményuyel. Idült bajoknál és annak következményeinél is. **Hatás gyakran már néhány nap alatt.** Ára 1. sz. ujon keletkezett bajokhoz 1 frt. 60 kr. Postos orvosi utasitással a II. sz. ára idült bajokhoz 2 frt 25 kr. postan 25 krral több csomagolásért Egyedüli főraktár és készitési raktár: **St. Georgs-Apotheke, Wien, V. Wimmergasse Nr. 33**, hova a levélbeli megrendelések is intézendők.

Tudomásul.

A debreczeni csizmadia árucsarnok szövetkezetnek, a helyi lapokba, folyó hó 13. és 16-án közzétett épitkezéséről hirdetése, az időközbeli szakértői észrevételek I. szilárdság II. a beosztás tekintetéből hiányosnak véleményeztetvén, ezen épitkezésre egy czélszerübb tervrajz készitése vált szükségessé, melyet a társulati gyülés elfogadott,

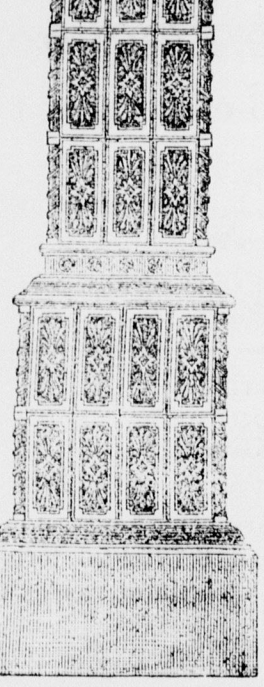
e szerint a már közzé tett beadási határidő elejtetett,

azon megjegyzéssel, hogy a legrövidebb idő alatt, ugyanezen épitkezésre egy ujabb pályázat hirdettetik, egy a czélnak megfelelőbb tervrajz szerint.

Melynek tudomásul vételét az ezen épitkezésre vállalkozó szakiparos uraknak ezennel figyelmükbe ajánljuk.

Pongó Lajos
társulati elnök.

Debreczeni és Budweiszi gyártmányu

agyagkályhák

Dolhai, Chinovizi Nadrági és Friedlandi

vaskályhák

fa- és szén-fütésre,

szabályozható köpeny és **Meidingi-kályhák**

aczél vagy zománczos köpennyel.

Legnagyobb raktár korcsolyákban.

Halifax, Merkur, Matador és Rohonczy

rendszerekben, sima palirozott és állanyozott (nikl) kivitelben.

Tengeri-kézi-morzsolók

kü önféle rendszerek szerint.

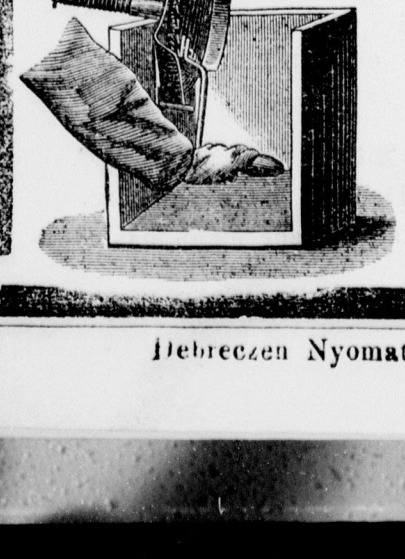
Tenczcs R.-féle szabadalmazott (patent) tüzmenten betörés ellen biztositott

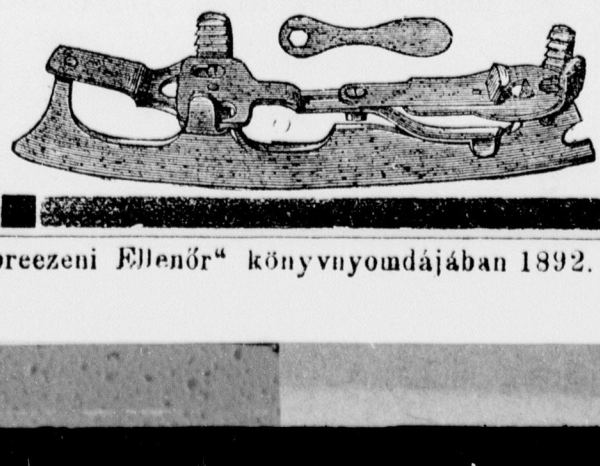
pénzszekrények és **kazetták**

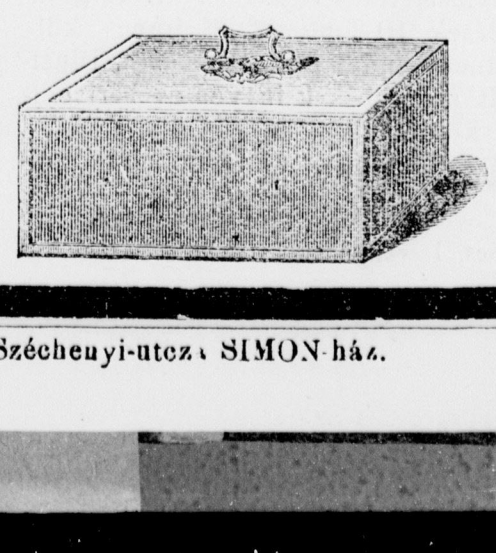
egyedüli képviselet:

TÓTH GYULA

előbb TÓTH LAJOS és TÁRSA,
vasáru üzletében DEBRECZEN,
A VÁROSHÁZA SARKAN.

Debreczen Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában 1892. Széchenyi-utcza SIMON-ház.